

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 8ον - ΑΡΙΘΜ. 175

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

- Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἰς Σαμπεζύ. Συνέντευξις αὐτοῦ πρὸς τὴν "Ἐπίσκεψιν"..... 2
- Τὸ 19ον Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον εἰς τὴν Πεσκάραν τῆς Ἰταλίας..... 5
- Ὁρθόδοξος πρότασις διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῆς λειτουργικῆς ζωῆς..... 6
- Σύντομα Νέα..... 7

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- Συνάντησις κληρικῶν καὶ πολιτικῶν εἰς Otto-beuren με θέμα τὴν ἠνωμένην Εὐρώπην. Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ..... 7

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....11

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΕΛΕΓΡ. ORTHODOXIA-GENÈVE * ΤΕΛ. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÉSY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νὰ ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευμένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μέ ἀπλὴν ἔνδειξιν τῆς προελεύσεως.

- Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἰς Σαμπεζύ.
Συνέντευξις αὐτοῦ πρὸς τὴν "Ἐπίσκεψιν".

Τὴν Πέμπτην, 15 Σεπτεμβρίου, ἀφίκετο εἰς Σαμπεζύ, εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ δι'ἀνεπίσημον ἐπίσκεψιν. Τὴν αὐτοῦ Μακαριότητα συνάδευεν ὁ Μητροπολίτης Ταλαντίου κ. Ἀμβρόσιος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εὐθύς μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Μακαριωτάτου ἐτελέσθη εἰς τὸν σταυροπηγιακὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου δοξολογία, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας προσεφώνησεν αὐτόν ὁ Προϊστάμενος τοῦ Κέντρου σεβ. Μητροπολίτης Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνός εὐχηθεὶς εἰς αὐτόν, ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὡς εὐπαρέστης.

Εἰς τὴν ἀπάντησίν του, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐτόνισε τοὺς στενοὺς θυγατρικοὺς δεσμοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἐξέφρασε τὴν ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησίν του διὰ τὸ γεγονός ὅτι ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Ὁρθόδοξον Κέντρον ἐν Σαμπεζύ τῆς Ἑλβετίας, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσβλέπει μετ'ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης διὰ τὸ ὑπ'αὐτοῦ ἐπιτελούμενον ἔργον εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον διὰ τῶν διεκκλησιαστικῶν σχέσεων.

Κατωτέρω παρατίθεται ἡ συνέντευξις, τὴν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ηὐδόκησε νὰ δώσῃ εἰς τὴν "Ἐπίσκεψιν" κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνεπισημοῦ αὐτοῦ παραμονῆς εἰς τὸ Κέντρον. Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιθυμεῖ ὅπως ἐκφράσῃ καὶ αὐθις πρὸς τὸν Μακαριώτατον τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας διὰ τὴν προσγενομένην τιμὴν.

Ἑρώτησις : Μακαριώτατε, ἤλθατε ἐδῶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν συνεκάλεσεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης. Θά ἦτο δυνατόν νὰ μᾶς εἴπητε εἰς τί συνίστανται τὰ κύρια ἐπιτεύγματα τῆς συνόδου ταύτης;

Ἀπάντησις : Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεικλήθη, ὡς γνωστόν, ἐκτάκτως ἀπό 24ης Αὐγούστου ἕως 2ας Σεπτεμβρίου ἐ.ε. Τὴν ἕκτακτον σύγκλησιν αὐτῆς ἐπέβαλεν ἡ ἔκδοσις τοῦ Ν. 590/1977 περὶ "τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος".

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐχαρακτήρισεν ὡς σταθμὸν εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ ἐπεσήμανε τὰ δι' αὐτοῦ κτηθέντα ἐπιτεύγματα τῆς Ἐκκλησίας. Μεταξὺ ἄλλων διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου προωθεῖται τὸ σχῆμα τῆς συναλλαγῆς εἰς τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καθίσταται κυρίαρχον ὄργανον εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ περιβάλλεται μέ ἀρμοδιότητας ἀποφασιστικῆς σημασίας.

Ἐπὶ τὰ νέα ταῦτα δεδομένα ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐπελήφθη τοῦ θέματος τοῦ λεγομένου "αὐτομάτου Διαζυγίου" καὶ ἀπέρριψεν ὁμοφώνως τὴν διὰ Νόμου θέσπισιν τοῦ ἀντικειμενικοῦ κλονισμοῦ τοῦ γάμου ὡς προσθέτου λόγου διαζυγίου.

Ἀκολούθως διώρισε τὰ κληρικὰ καὶ λαϊκὰ μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν ὁποίων ἡ θητεία εἶναι τετραετής, καὶ ἐψήφισε τοὺς Κανονισμοὺς ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, καθὼς ἐπίσης καὶ κανονισμοὺς ἐτέρων διοικητικῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργάνων.

Τέλος ἐγένετο ἡ πλήρωσις τῆς χηρευούσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου.

Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἡσχολήθη κυρίως μέ θέματα διοικητικῆς φύσεως, διότι τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον, προκειμένου νὰ κινηθῆ ὁ μηχανισμὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν διοικητικῶν ὀργάνων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου. Ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιληφθῆ καὶ πνευματικῆς φύσεως θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σήμερον, πλὴν ἐκείνου περὶ τοῦ λεγομένου "Αὐτομάτου Διαζυγίου".

Τό μεγαλύτερον επίτευγμα τῆς προλαβούσης 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας εἶναι ὅτι ἀπεδείχθη ὅτι ἡ 'Ιεραρχία τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος εἶναι ἠνωμένη καί σύμφυχος κατά τήν συντριπτικήν Αὐτῆς πλειονοψηφίαν. Τό γεγονός τοῦτο καί μόνον ἀποτελεῖ μέγιστον επίτευγμα καί ἐγγυᾶται μίαν δημιουργικήν πορείαν τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ἐν τῇ συγχρόνῃ κοινωνίᾳ.

'Ερώτησις : Ὅπως γνωρίζετε, Μακαριώτατε, εἰς τό Κέντρον τοῦτο συνεκλήθη κατά τό παρελθόν ἔτος ἡ Α' Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις, ἐδῶ δέ στεγάζεται καί ἡ Γραμματεία ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς 'Αγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Πῶς ἀξιολογεῖ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τό ἱστορικόν τοῦτο γεγονός τῆς προετοιμαζομένης Συνόδου ;

'Απάντησις : Μέ πολύ ἐνδιαφέρον ἀναμένομεν τήν σύγκλησιν τῆς 'Αγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας καί παρακολουθοῦμεν τὰς ἐργασίας τῆς Γραμματείας διὰ τήν προπαρασκευήν τῆς Συνόδου ταύτης, ἡ ὁποία ἐπιτελεῖ μετὰ ἐπαινετῆς εὐαισθησίας καί εὐσυνειδησίας τό ἔργον τῆς.

'Από τήν ἐποχὴν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων μᾶς χωρίζουν τόσοι αἰῶνες. Ἐν τῇ μεταξὺ συνέβησαν τσαῦται καί τοιαῦται πνευματικά ἀνακατατάξεις εἰς τόν κόσμον, ὥστε ἡ σύγκλησις μιᾶς τοιαύτης Συνόδου κατέστη ἀνάγκη ἀδήριτος καί ἀπολύτως ἐπιτακτική. Ἡ 'Ορθοδοξία ἐν τῇ Συνόδῳ ταύτῃ θά ἐπιλύσῃ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τήν ζωὴν τοῦ 'Ορθοδόξου πληρώματος, οὐ μὴν ἀλλά καί θά παράσῃ τήν μαρτυρίαν αὐτῆς εἰς τόν σύγχρονον κόσμον, ὁ ὁποῖος μαστίζεται ἀπό τόσα καί τόσα προβλήματα, εἰς ταῦτα ἡ 'Ορθοδοξία εἶναι ἱκανή νά προσφέρῃ λύσεις καί ἀνακούφισιν.

Θεωρῶ λοιπόν ἱστορικῆς σημασίας μεγίστων διαστάσεων τήν ὑπὸ τοῦ πανσέπτου οἰκουμενικοῦ θρόνου ἀναληφθεῖσαν πρωτοβουλίαν προετοιμασίας τῆς Συνόδου ταύτης καί κρίνω ὡς μέγα καί ἱστορικόν γεγονός τήν σύγκλησιν τῆς 'Αγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, διὰ τήν ὁποίαν ὀφείλομεν ἅπασαι αἱ κατά τόπους 'Εκκλησιαστικά 'Αρχαί νά προετοιμαζώμεθα ἐν συναισθήσει τῶν εὐθυνῶν ἡμῶν. Ἡ Σύνοδος αὕτη θά ἐπιτύχῃ μόνον ἐφ' ὅσον θά προσέλθωμεν σύμφυχοι καί ὁμόγνωμοι, ἵνα ὀρθοτομήσωμεν τόν λόγον τῆς ἀληθείας πρὸς δόξαν Κυρίου καί ἐπ' ἀγαθῷ τῆς 'Αγιω-

τάτης Ἐκκλησίας.

Ἑρώτησις : Πῶς ἀξιολογεῖ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τοὺς διμερεῖς διαλόγους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι διεξάγονται σήμερα μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ;

Ἀπάντησις : Φρονῶ ὅτι οἱ διμερεῖς διάλογοι εἶναι ἢ ἀσφαλεστέρα ὁδὸς διὰ τε τὴν γνωριμίαν καὶ τὴν προσέγγισιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Ὁ διάλογος εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι εὐχερέστερος καὶ ἐγγυᾶται θετικώτερα ἀποτελέσματα. Ἐν τούτοις διὰ νὰ ἀποβῆ καρποφόρος χρειάζεται ἐκ μέρους μὲν τῶν Ὁρθοδόξων ἐνότης καὶ ὁμοφωνία, ἐκ μέρους δὲ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν εἰλικρίνεια διαθέσεων καὶ ἀποφασιστικά βήματα διὰ τὴν ἄρσιν ἄρισμένων κεφαλαιώδους σημασίας ἐμποδίων προπαγανδιστικῆς καὶ προσηλυτιστικῆς φύσεως.

Ἡ ἐποχὴ μας ἐπιβάλλει τὴν εἰλικρίνειαν ὡς μονόδρομον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰωνοδήποτε κοινωνικῶν ἢ ἀτομικῶν προβλημάτων. Θὰ ἦτο τραγικὸν ἐάν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνθρωποι προσεπάθουν νὰ προσεγγίσουν ἀλλήλους χωρὶς εἰλικρίνειαν ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν καὶ τὰς μεθόδους, ἐφ' ὅσον ὁ Κύριος μᾶς ἔδωκε τὴν ἐντολήν : "εἴτω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν τὸ ναί, ναί καὶ τὸ οὐ, οὐ".

Τὸ 19ον Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον εἰς τὴν Πεσκάραν τῆς Ἰταλίας.

Ἀπὸ 11-18 Σεπτεμβρίου ἐ.ε., ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν πόλιν Πεσκάρα τῆς Ἰταλίας τὸ 19ον Ἐθνικὸν (Ἰταλικὸν) Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἠσχολήθη μὲ θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν Ἰεραποστολήν, τὴν προαγωγήν καὶ βελτίωσιν τοῦ χριστιανικοῦ βίου, τὴν θέσιν καὶ ἀποστολήν τῆς γυναικὸς ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ προσώπου τῆς Παναγίας, τὸ χριστιανικὸν νόημα τῆς δοκιμασίας καὶ τοῦ πόνου ὡς καὶ τὴν λειτουργικὴν καὶ λατρευτικὴν ζωὴν μὲ ἐπικεντρον τὴν θεϊαν Εὐχαριστίαν.

Ἰδιαιτέρα ἡμέρα ἀφιερῶθη εἰς τὸ θέμα τῆς οἰκουμένης κινήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Αὕτη ὀργανώθη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπισκοπάτου τῆς Ἰταλίας, εἰς αὐτὴν δὲ προσεκληθήσαν ὅπως ὁμιλήσουν καὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Ἀπὸ ὀρθοδόξου πλευρᾶς ὁμίλησεν, ἐκπροσωπῶν τὸ ἐν Σαμπεζύ Γενεῦθς

Ἐκκλησιαστικὸν Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Θεοφιλ.
Ἐπίσκοπος Ἀρίστης κ. Βασίλειος μέ θέμα εἰλημμένον ἐκ τῆς
Εὐαγγελικῆς περικοπῆς Λουκ. 24,13-35. Μετά βραχεῖαν εἰσαγωγὴν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐξῆρε τὸ γεγονός τῆς παρουσίας ἀντιπροσώπων
καί τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί ὁμολογιῶν εἰς τὸ εὐχαριστιακόν
τοῦτο συνέδριον, ἀνέλυεν εἰδικώτερα τὸ τμήμα τῆς ἀνωτέρω πε-
ρικοπῆς τὸ σχετιζόμενον μέ τὴν εὐχαριστιακὴν συνάντησιν τοῦ
Ἰησοῦ μετά τῶν μαθητῶν του εἰς Ἐμμαούς. Ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυ-
ξε τὸ θέμα τῆς Εὐχαριστίας ἐξ Ὀρθοδόξου θεολογικῆς ἐπόψεως
καί παραδόσεως, ἀναλύσας εἰδίως τὴν ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ κα-
τανόησιν τοῦ κόσμου, τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἱστορίας του καί τῆς
ἠθικῆς καί κοινωνικῆς του ζωῆς.

Ἐκκλησιαστικὸν Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Θεοφιλ.
Ἐπίσκοπος Ἀρίστης κ. Βασίλειος μέ θέμα εἰλημμένον ἐκ τῆς
Εὐαγγελικῆς περικοπῆς Λουκ. 24,13-35. Μετά βραχεῖαν εἰσαγωγὴν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐξῆρε τὸ γεγονός τῆς παρουσίας ἀντιπροσώπων
καί τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί ὁμολογιῶν εἰς τὸ εὐχαριστιακόν
τοῦτο συνέδριον, ἀνέλυεν εἰδικώτερα τὸ τμήμα τῆς ἀνωτέρω πε-
ρικοπῆς τὸ σχετιζόμενον μέ τὴν εὐχαριστιακὴν συνάντησιν τοῦ
Ἰησοῦ μετά τῶν μαθητῶν του εἰς Ἐμμαούς. Ἐν συνεχείᾳ ἀνέπτυ-
ξε τὸ θέμα τῆς Εὐχαριστίας ἐξ Ὀρθοδόξου θεολογικῆς ἐπόψεως
καί παραδόσεως, ἀναλύσας εἰδίως τὴν ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ κα-
τανόησιν τοῦ κόσμου, τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἱστορίας του καί τῆς
ἠθικῆς καί κοινωνικῆς του ζωῆς.

Μεταξὺ 12-18 Σεπτεμβρίου συνήλθεν εἰς Πράγαν Σεμινα-
ριον ἐξ 25 περίπου ἐκπροσώπων 11 Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, μετα-
ξύ τῶν ὁποίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν Ἐκκλησιῶν
τῆς Ἀν. Εὐρώπης καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ θέμα τοῦ
Σεμιναρίου ἦτο : "Ὁ ρόλος καί ἡ θέσις τῆς Βίβλου εἰς τὴν λει-
τουργικὴν καί πνευματικὴν ζωὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας".
Οἱ σύνεδροι διετύπωσαν τὴν γνώμην, ὅτι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι
θά πρέπει νὰ καταβάλουν τὴν προσπάθειαν νὰ χρησιμοποιοῦσιν
εἰς τὴν λειτουργίαν των μετάφρασιν καί ἐρμηνείαν τῆς Βίβλου
περισσότερον προσιτάς εἰς τοὺς πιστοὺς, νὰ ἐκπαιδεύσουν δέ
τὸν κληρὸν των κατὰ τρόπον ὥστε οὗτος νὰ φέρῃ τὸ μήνυμα τοῦ
Εὐαγγελίου πλησιέστερα πρὸς τὸν μέσον χριστιανὸν ἐνισχύων αὐτόν
καί εἰς τὴν κατ'εἰδίαν ἀνάγνωσιν τῶν Γραφῶν,

Σύντομα Νέα

- Ἡ "Ἀνατολική Χριστιανική Ἔστια" (Foyer oriental chrétien) τῶν Βρυξελλῶν ἐορτάζει ἐφέτος τὴν 10ην ἐπέτειον τῶν ἐκπομπῶν τῆς, αἱ ὁποῖαι ἀπευθύνονται κυρίως πρὸς τοὺς ῥώσους χριστιανούς. Αἱ ἐκπομπαὶ δὲν ἔχουν πολιτικὴν ἢ πολεμικὴν χροιάν, μεταδίδουν δὲ τὴν θ. λειτουργίαν, ἐρμηνεῖαν εὐαγγελικῶν χωρίων, ἀνάλυσιν τῆς οὐσίας τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς κλπ. Ὁ τίτλος τῶν εἶναι : "Εἰρήνη καὶ φῶς τῆς ζωῆς".

- Εἰς τὴν πόλιν Ἅγιος Νικόλαος τῆς Κρήτης ἰδρύθη "Κέντρον Μελέτης τοῦ Ὀρθοδόξου Πολιτισμοῦ", τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν προώθησιν τοῦ ὀρθοδόξου προβληματισμοῦ ἐπὶ συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων.

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- Συνάντησις κληρικῶν καὶ πολιτικῶν εἰς Ottobeuren μεθ' ἑμᾶς τὴν ἠνωμένην Εὐρώπην. Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνοῦ.

Κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ (ρωμαιοκαθολικοῦ) Ἐπισκόπου τοῦ Augsburg Dr Joseph Stimpfle συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν μονὴν Ottobeuren ἐκπρόσωποι τῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐξ ὅλης τῆς Εὐρώπης ὡς καὶ ἐξέχοντες εὐρωπαϊοὶ πολιτικοὶ διὰ νὰ ἀνταλλάξουν τὰς σκέψεις τῶν ἐπὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐνώσεως τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν συνάντησιν ἔλαβον μέρος, προσκληθέντες, καὶ ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ὀρθοδόξου Κέντρου τοῦ Σαμπεζύ σεβ. Μητροπολίτης Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνός. Κατωτέρω δημοσιεύομεν σύντομον περιγραφὴν τῆς συναντήσεως καὶ, ἐν κατακλείδι, τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Μητροπολίτου Τρανουπόλεως.

Αἱ ἐργασίαι τῆς συναντήσεως ἤρχισαν τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, 17 Σεπτεμβρίου ἐ.ε., μετ' ὅσον χαιρετισμὸν τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Augsburg Dr Stimpfle πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας. Ἀναφερόμενος εἰς τοὺς λόγους τοῦ Romano Guardini : "Σήμερον εἶναι, ὑπὸ μίαν ἰδιαιτέραν ἐννοίαν, ἡ ὥρα τῆς Εὐρώπης" καὶ ὑπενθυμίζων τὸ γεγονός ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης πρόκειται νὰ ἐκλέξουν διὰ πρώτην φοράν τὸ 1978 τοὺς ἐκπροσώπους τῶν διὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κοινοβούλιον, κατέληξεν : "Ἡ ὥρα τῆς Εὐρώπης ἀποτελεῖ μίαν πρόσκλησιν διὰ τοὺς χριστιανούς. Ἡ νέα Εὐρώπη χρειάζεται ἕνα πνευματικὸν θεμέλιον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐγγυᾶται εἰς τὴν κοινότητα τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἐνότητα καὶ διάρκειαν. Τοῦτο εἶναι : αἱ πνευματικαὶ ἀξίαι, τὰ ἠθικὰ ἰδεώδη, αἱ θεῖαι δυνάμεις τοῦ Εὐαγγελίου".

'Εν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθησαν χαιρετισμοί : τῆς Α.Α. τοῦ Πάπα Παύλου Στ', ὡς καί ἐκπροσώπων τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Πορτογαλλίας, τοῦ Λουξεμβούργου, τῆς Ὀλλανδίας, τῆς Μ. Βρετανίας καί τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου. Ἐπηκολούθησαν ὁμιλίας τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ Κόμματος Δρος Helmut Kohl μέ θέμα : "Εὐρώπη - ἰδέαι καί πολιτικά κόμματα." καί τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς Δ. Γερμανίας κ. Franz Joseph Strauss μέ θέμα : "Ἡ κλησις τῆς Εὐρώπης ἐξ ἐπόψεως ἱστορίας τοῦ πνεύματος".

Τήν ἐπομένην, Κυριακήν, 18 Σεπτεμβρίου, ἐτελέσθη τήν πρῶταν λειτουργία εἰς τήν λατινικήν προεξάρχοντος τοῦ Καρδινάλιου Giovanni Benelli, Ἀρχιεπισκόπου Φλωρεντίας, ἐν συνεχείᾳ δέ, εἰς τήν μεγάλην Αὐτοκρατορικήν αἶθουσαν τῆς Μονῆς, ἀπηύθυναν χαιρετισμόν προσκληθέντες οἱ παρόντες ἐκπρόσωποι τῆς Ὁρθοδόξου, τῆς Ἀγγλικανικῆς, τῆς Λουθηρανικῆς καί τῆς Παλαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Τέλος, εἰς μακράν ὁμιλίαν του, ὁ Καρδινάλιος Benelli ὑπεγράμμισεν ὅτι, ἀν ἡ Εὐρώπη ἐπιθυμῆ νά ἐνωθῆ πολιτικῶς καί νά ἀνεύρῃ τήν πνευματικήν καί ἱστορικήν της ταυτότητα, θά πρέπει νά ἐπιστρέψῃ εἰς τήν τριπλῆν ρίζαν της : τό ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ πνεύματος προελθόν χριστιανικόν μήνυμα ὡς καί τάς πολιτιστικάς ἀξίας τῆς Ρώμης καί τῆς Ἑλλάδος.

Παραθέτομεν κατωτέρω τόν χαιρετισμόν τόν ὁποῖον, προσκληθεῖς, ἀπηύθυνεν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Τρανουπόλεως κ. Δαμασκηνός :

"Τί θά ἠδύνατο νά εἶπῃ ἓνας ἐκπρόσωπος τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ὡς χαιρετισμόν ἐπ'εὐκαιρίᾳ μιᾶς συγκεντρώσεως ἀφιερωμένης εἰς τήν Εὐρώπην καί ὑπό τό κεντρικόν τίτλον : "Νά ἐνώσωμεν τήν Εὐρώπην - τώρα"; Αἰσθάνεται τόν ἑαυτόν του στρατευμένον δι'αὐτήν τήν ἐξέλιξιν; Δύναται νά θεωρηθῆ καί αὐτός ὡς συνυπεύθυνος εὐρωπαῖος ἐξ ἐπόψεως προελεύσεως καί οὐσίας τῆς πίστεώς του;

"Ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐμέ προσωπικῶς, δύναμαι νά εἶπω ὅτι αἰσθάνομαι τόν ἑαυτόν μου ὡς Εὐρωπαῖον, ἐν συμφωνίᾳ ὄχι μόνον πρός τόν ὁμώνυμον ἑλληνικόν μῦθον, ἀλλά καί πρός τήν γεωγραφικήν ἔννοιαν τῆς λέξεως, ἰδίως λαμβανομένου ὑπ'ὄψιν ὅτι ἡ Ἀνατολική καί ἡ Νότιος Εὐρώπη, ὅπου ἡ Ὁρθοδοξία εὐρίσκει τήν ἰσχυροτέραν της ἔκφρασιν, δέν εἶναι δυνατόν νά χωρισθοῦν σήμερον ἀπό τό σύνολον τῆς γεωγραφικῆς συλλήψεως τῆς Εὐρώπης. Εἰς τό σημεῖον αὐτό θά ἐπιθυμοῦσα νά σᾶς ὑπενθυμίσω τήν ἔκφρασιν τοῦ Πάπα Πίου Β', ὁ ὁποῖος εἶπεν, ὅτι ἡ Εὐρώπη ὁρίζεται ὡς ἡ χριστιανική κληρονόμος τῆς Ρώμης καί τῆς Ἑλλάδος (1).

"Ὅ,τι ἐμβάλλει ἐμέ, ὡς ἐκπρόσωπον τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, εἰς σκέψεις δέν εἶναι ἡ ἔλλειψις πρωτοβουλιῶν διὰ τήν ἔνωσιν τῆς Εὐρώπης, πρωτοβουλιῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν τήν ἀρχήν των ἤδη εἰς τόν 13ον αἰῶνα. Ἀληθινά, αἱ πρωτοβουλίαὶ οὐδέποτε ἔλειψαν : ἀρκεῖ νά ἐνθυμηθῆ κανεῖς τό Ἐπόμνημα Briand, τό σχέδιον Σούμαν ἢ τάς ποικίλας εὐρωπαϊκάς ἐνωτικάς κινήσεις. Ὁ ἴδιος ὁ Winston Churchill, κατὰ τήν περίφημον ὁμιλίαν του τῆς Ζυρίχης περί τῆς ὁποίας ἔγινε λόγος χθές, ἐκάλεσε, τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1946,

τούς λαούς τῆς Εὐρώπης νά ἐνωθοῦν : "πρέπει νά δημιουργήσωμεν ἕνα εἶδος Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ χρόνος πιέζει. Εὐρώπη, ἐγέρθητι!" (2). Τό ἐρώτημα, τό ὁποῖον ἐδῶ ἐπιβάλλεται ἀφ' αὐτοῦ, εἶναι τό ἐξῆς : διατί αἱ μέχρι σήμερον ἀναληφθεῖσαι πρωτοβουλίαί δέν ᾠδήγησαν εἰς ἔνωσιν τῆς Εὐρώπης; Τί εἶναι ἱκανή νά πράξη ἡ σημερινή μας πρωτοβουλία, ἡ ὁποία ἔχει τεθεῖ ὑπό τό σύνθημα : "Νά ἐνώσωμεν τήν Εὐρώπην - τώρα", διά νά στεφθῆ ἀπό ἐπιτυχίαν; Καί τί δύναται νά προσφέρῃ ἡ Ἐκκλησία ὡς συμβολήν εἰς αὐτήν τήν πρωτοβουλίαν; Τά ἐρωτήματα αὐτά δέν εἶναι δυνατόν νά λάβουν ἀπάντησιν εἰς ἕνα ἀπλοῦν χαιρετισμόν.

Προσωπικῶς πιστεύω, ὅτι ἡ Εὐρώπη, ἡπειρος τῶν συγκρούσεων, ἐντάσεων, πολέμων, θέσεων καί ἀντιθέσεων, εἶναι δυνατόν νά λάβῃ τήν αἰγλήν μιᾶς ἡπείρου τῆς συμφιλιώσεως, εἰς τήν ὁποίαν ἡ πνευματική καί τοπική πολιτική ἐλευθερία δύναται νά ἐξελιχθῆ εἰς μίαν πολιτικήν ἐλευθερίαν ὑπερεθνικήν καί πανευρωπαϊκὴν.

Πρός τοῦτο, ἡ Ἐκκλησία ἔχει νά εἰπῇ καί αὐτή μίαν λέξιν: ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἔχει, συμφώνως πρός τήν προέλευσίν της, τήν ἀποστολήν νά παρακολουθῆ τά προβλήματα ἐκάστης ἐποχῆς καί νά εὐρίσκῃ λύσεις, δύναται νά συμβάλῃ εἰς τήν ὑπέρβασιν τῆς πνευματικῆς, ὁμολογιακῆς καί ἐθνικῆς στενότητος ἀντιλήψεων ὡς καί τῶν ταξικῶν καί φυλετικῶν διακρίσεων. Διότι ἡ Ἐκκλησία, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, "γέγονεν οὐχ ἵνα διηρημένοι ᾧσιν οἱ συνηγμένοι ἀλλ' ἵνα συνηγμένοι ᾧσιν οἱ διηρημένοι" (3). Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως ὑποδηλοῖ ἡ ἑλληνική λέξις "ἐκκλησία", εἶναι ἡ ἰδίᾳ ὁ τόπος τῆς ἁρμονίας καί τῆς ὁμοφωνίας. Ἡ Ἐκκλησία, ἐδρισκομένη εἰς μίαν ὀργανικήν σχέσιν πρός τόν κόσμον καί τήν ἱστορίαν, δύναται νά ἀνακαλύψῃ, ὑπεράνω καί πέραν τῶν ὀρίων τῶν πλειόνων μαρτυριῶν Χριστοῦ, - προσδιοριζομένων ἐκάστοτε ἀπό τοπικούς, χρονικούς καί πολιτιστικούς παράγοντας - τήν οὐσιώδη τούτων ἐνότητα. Ἡ Ἐκκλησία δύναται τότε μόνον νά προσφέρῃ τήν συμβολήν της, ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς ἀπαρχάς της, αἱ ὁποῖαι ὑποχρεώνουν εἰς ἐνότητα.

Ἀπό τῆς πλευρᾶς της, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μέ τὰς πρωτοβουλίας τῆς πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τό ὁποῖον ἐνεργεῖ πάντοτε κατόπιν συμφωνίας μετά τῶν προκαθημένων ἀπασῶν τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, καταβάλλει τήν προσπάθειαν νά διασπάσῃ τά τεῖχη, τά ὁποῖα τήν χωρίζουν ἀπό τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως, διά τῆς ὁδοῦ τῶν διμερῶν καί πολυμερῶν διαλόγων. Μία διεσπασμένη χριστιανοσύνη ἀποτελεῖ μίαν ἀνοικτήν πληγὴν εἰς τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, μίαν πληγὴν, ἡ ὁποία πρέπει νά ἰαθῆ "ἵνα πάντες ἕν ᾧσιν". Εἰς τήν παροῦσαν, ἐπομένως, διαδικασίαν διά τήν ἔνωσιν μίᾳ συντονισμένην εὐρωπαϊκὴν χριστιανικὴν ἐνέργειαν δύναται πράγματι νά προωθήσῃ τήν ἐνότητα τῆς Εὐρώπης.

Ἡ χριστιανικὴ ἐνότης τῆς Εὐρώπης δέν ἐπιτρέπεται βεβαίως νά συγχέεται μέ μίαν χωρικήν, παθητικὴν συνύπαρξιν καί ἀντιπαράθεσιν Ἐκκλησιῶν, ἀλλ' οὔτε καί μέ μίαν ὑπό πανευρωπαϊκόν ἔνδυμα ὀποκρυπτομένην ἀμοιβαίαν ἀντιζηλίαν. Ἡ χριστιανικὴ ἐνότης τῆς Εὐρώπης προϋποθέτει τήν αὐτοτελεῆ ὑπαρξιν ἐντός

μιάς δυναμικῆς συνυπόθεσως τό ἀδιαίρετον ἀφ' ἑνός καί τήν ἐπιτρεπτήν πολυμορφίαν ἀφ' ἑτέρου, τήν ἀμοιβαίαν διείσδυσιν διὰ τοῦ διαλόγου τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης. Ὅλα αὐτά δέν εἶναι δυνατόν νά χωρισθοῦν ἀπό τό κοινόν χριστιανικόν θεμέλιον τῆς Εὐρώπης, ἥτοι τόν ἐνανθρωπίσαντα Λόγον, τόν Θεάνθρωπον.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν ἐξέλιξιν τῆς κοινωνίας ἡμῶν ὡς Ἐκκλησιῶν, θά ἐπεθύμουν ἐν κατακλείδι νά σᾶς ὑπενθυμίσω, ἄνευ σχολίων, μίαν ὁραίαν καί διδακτικὴν φράσιν τοῦ Γκαίτε: "τό νά ἀνέχεσαι θά ἔπρεπε νά εἶναι μόνον μία προσωρινή διάθεσις. Ἡ ἀνοχή πρέπει νά ὀδηγήσῃ εἰς ἀναγνώρισιν. Νά ἀνέχεσαι κάποιον ἀπλῶς σημαίνει νά τόν προσβάλλῃς".

(1) Denis de Rougemont, *Lettre ouverte aux Européens*. Ἐκδόσεις Albin Michel, 1970, σελ. 27

(2) A.J. Zurcher, *The Struggle to unite Europe 1940-1958*, New York University Press, New York 1958, σελ. 19.

(3) D. Papandreou, *L'Unité de l'Eglise selon le N. Testament et les Pères (Verbum Caro)*, σελ. 67.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 352.- ALTERMATH François : Du corps psychique au corps spirituel. Interprétation de 1 Cor. 15, 35-49 par les auteurs chrétiens des quatre premiers siècles. Tübingen (Beiträge zur Geschichte der Biblischen Exegese 18), 1977. ix-285 S.
- 353.- AUBERT R., GUERET M., TOMBEUR P. : Concilium Vaticanum I. Concordance, Index, Listes de fréquence, Tables comparatives. Louvain, CETEDOC, 1977. xxvii-275 p.
- 354.- BULGAKOV Sergej N. : Christentum im Sozialismus. Göttingen, Verlag Vandenhoeck und Ruprecht, (1977) . 112 S.
- 355.- DÖRRIE H., ALTENBURGER M., SCHRAMM.: Gregor von Nyssa und die Philosophie. Leiden, Brill, 1976. xvi-308 S.
- 356.- EMILIANOS TIMIADIS, Metropolitan of Calabria : The centrality of the Holy Spirit in Orthodox Worship. Ἐκκλησιαστικός Φάρος 60(1978), 1-2, 317-357.
- 357.- FERGUSON Everett : Athanasius, epistola ad Marcellinum in interpretationem psalmodum (Introduction-Translation). Ἐκκλ. Φάρος 60(1978), 1-2, 378-403.
- 358.- ΦΟΥΓΙΑ Παναγιώτου : Ἡ περί ἀνθρωπίνου σώματος διδασκαλία τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν πηγῶν. Ἐκκλ. Φάρος 60(1978), 1-2, 105-254.
- 359.- GONZALES-BALADÓ José-Luis : Le défi de Taizé. Frère Roger. Paris, Seuil, 1977. 160p.
- 360.- HANSON R.P.C. : Revelation in Scripture. Ἐκκλησιαστικός Φάρος 60(1978), 1-2, 33-43.
- 361.- ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ Ν. Ἀνδρέα : Ἀπό τήν ποίησι τοῦ Τριωδίου. Λεμεσός, 1977. 127 σ.
- 362.-ΜΑΤΖΩΡΟΥ Γ.Δ. : Ἡ οὐσία τῆς Βυζαντινῆς ποιήσεως. Ἐκκλ. Φάρος 60(1978), 1-2, 295-309.
- 363.- Mc HUGH John : La mère de Jésus dans le Nouveau Testament. Traduit de l'anglais par Jaques WINANDY. Paris, Cerf, 1977. 496 p.
- 364.- MEINARDUS Otto F.A. : Puns as explanations for therapeutical functions of Greek Saints. Ἐκκλ. Φάρος 60(1978), 1-2, 89-97.
- 365.- ΜΕΘΟΔΙΟΥ, Μητροπολίτου Ἀξώμης : Σημείωμα περί τοῦ ἐν Cambridge θεολογικοῦ Συνεδρίου Ὁρθοδόξων καί Ἀγγλικανῶν. Ἐκκλησιαστικός Φάρος 60(1978), 1-2, 409-412.

- 366.- MONTULLARD Maurice : Orthodoxies. Esquisses sur le discours idéologique et sur le croire chrétienne. Paris, Cerf, 1977. 177 p.
- 367.- MUSTILLO Giuseppe : Le relazioni trinitarie in Sant'Agostino e San Tommaso d'Aquino. Vol. I Sant'Agostino. Campobasso, 1977.
- 368.- ΠΑΠΑ Ἀθανασίου, Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως : Προσφωνήσεις πρὸς Χαλκηδόνος Μελίτωνα. Ἐκκλ. Φάρος 60(1978), 1-2, 358-364.
- 369.- ΠΑΠΟΥΛΙΔΗ Κωνσταντίνου : Οἱ ῥῶσοι ὀνοματολόγοι τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Θεσσαλονίκη, Ἰδρυμα Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἴμου, 1977. 221 σ.
- 370.- ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ Χριστοδοῦλου, Μητρ. Δημητριάδος : Τό θεῖον Βάπτισμα κατὰ τοὺς ἱερούς τῆς Ἐκκλησίας Κανόνας. Ἀθήναι, 1976.
- 371.- SAYES José-Antonio : La presencia real de Cristo en la Eucaristia. Madrid, Editorial Católica, 1976. xv-317 p.
- 372.- SCOUTERIS Constantine : Theotokos-Panaghia. Ἐκκλησιαστικός Φάρος 60(1978), 1-2, 365-377 .
- 373.- ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Ἀλεξάνδρου : Τό πρόβλημα τῆς τεκνογονίας καί ἡ Ἐγκύκλιος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (1937). Συμβολή εἰς τὴν Ποιμαντικὴν τῆς τεκνογονίας ἐξ ἐπόψεως Ὀρθοδοξοῦ. Ἀθήναι, 1977.
- 374.- ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ Μοναχοῦ, Ἀγιορείτου : Μοναχισμός καί αἵρεσις. Ἀθήναι, 1977.
- 375.- TRESMONTANT Claude : La mystique chrétienne et l'avenir de l'homme. Paris, Seuil, 1977. 222 p.
- 376.- TSIRPANLIS Constantine : Creation and History in the thought of Clement Alexandria. Ἐκκλησιαστικός Φάρος 60(1978), 1-2, 310-316.
- 377.- WASSILIJ Alexeev and STAVROU Theophanis : The Great revival : The Russian Church under German occupation. Minneapolis, 1976. xvi-229 p.
- 378.- Greek Orthodox -Jewish Consultation. The Greek Orthodox Theological Review 22(1977), 1, 156p.
- 379.- IOB, Internationale Ökumenische Bibliographie, Band 10/11 - 1971/72. München, Chr. Kaiser Verlag, 1977. 587 S.
- 380.- Pluralisme et œcuménisme en recherches théologiques. Melanges offerts au R.P. DOCKX O.P., Gembloux, Duculot, 1976. xvii-314 p.
- 381.- Report of the Holy Synod Commission on the Consensus on Baptism the Eucharist and the Priesthood. The Journal of the Moscow Patriarchate 1977, 7, 58-62.